

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

δέδοικα μέντοι, μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς,
αὐτόν. τί γὰρ ἂν τις μὴ οὐχὶ τάληθῆ λέγοι;

ΚΝΗΜΩΝ

εἶτ' οὐ μακάριος ἦν ὁ Περσεὺς κατὰ δύο
τρόπους ἐκεῖνος, ὅτι πετηνὸς ἐγένετο
κούδενι συνήντα τῶν βαδιζόντων χαμαί, 155

εἶθ' ὅτι τοιοῦτο κτήμ' ἐκέκτηθ' ὦι λίθους
ἅπαντας ἐπόει τοὺς ἐνοχλοῦντας; ὅπερ ἐμοὶ
νυνὶ γένοιτ'· οὐδὲν γὰρ ἀφθονώτερον
λιθίνων γένοιτ' <ἂν> ἀνδριάντων πανταχοῦ.
νῦν δ' οὐ βιωτόν ἐστι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν. 160

λαλοῦς' ἐπεμβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον
ἤδη· παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν γάρ, νῆ Δία,
εἴωθα διατρίβειν· ὅς οὐδ' ἐργάζομαι
τοῦτο τὸ μέρος <τοῦ> χωρίου, πέφευγα δὲ
διὰ τοὺς παριόντας. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς λόφους ἄνω 165
ἤδη διώκους'. ὦ πολυπληθείας ὄχλου.
οἴμοι, πάλιν τις οὔτοςι πρὸς ταῖς θύραις
ἔστηκεν ἡμῶν.

Σω. ἄρα τυπτήσκει γέ με;

Κν. ἔρημίας οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ τυχεῖν,
οὐδ' ἂν ἀπάγξασθαί τις ἐπιθυμῶν τύχη. 170

Σω. ἐμοὶ χαλεπαίνει<ς>; περιμένω, πάτερ, τινὰ
ἐνταῦθα· συνεθέμην γάρ.

(Κν.) οὐκ ἐγὼ 'λεγον;

τουτὶ στοὰν νενομίκατ' ἢ τὸ τοῦ Λεώ;
πρὸς τὰς ἐμὰς θύρας, εἰάν ἰδεῖν τινα
βούλησθε, συντάττεσθ' ἀπαντᾶν· παντελῶς, 175
καὶ θῶκον οἰκοδομήσατ', ἂν ἔχητε νοῦν,